בייזע ווינטן בלאָזן...

בייזע ווינטן בלאָזן
שפּילן פאלש אויף פלייטן.
איך דארף די פארלאָזן
קום! ועסט מיר באגלייטן.

דארף דער הארבסט זיך קליידן
רייסט ער געלע בלעטער.
זאָלן הערצער ריידן
מירן ריידן שפּעטער.

שטייט א בוים אויף וועגן,
נאקעט הענגען צווייגן.
כ׳וועל דיר גאָרניט פרעגן
דו זאָלסט אויבעט שווייגן.

טולענען זיך גראָזן,
ציטערן די קווייטן
איך דארף דיר פארלאָזן
קום! ועסט מיר באגלייטן.

◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆

שטילער הארץ מיין...

העלע וואָלקנס — פערד אָן רייטער,
און דער וואלד מיט גרין באקריינט.
שטילער האָרץ מיין, שלאָף איין ווייטער
ס׳האָט די זון ניט אונדז געמיינט.

זינגט דער טייכל א באפרייטער
זינגט א יעדע צווייג פון בוים.
אונדזער ווינטער, דויערט ווייטער
אונדזער פרילינג איז א טרוים.

גרין פון אונטן, בלאָ פון אויבן,
זון צעגיסט זיך, און זי שיינט.
אונדזער גלויבן איז צעטראָטן
אונדזער מאָרגן איז דער היינט.

ס׳איז די געגנט א באנייטע
גרין צעוואָקסן, און באחן׳ט
שטילער הארץ מיין, שלאָף איין ווייטער
ס׳האָט די זון ניט אונדז געמיינט.

◆◆◆◆◆◆◆◆

[illegible] געמאַכט: פֿאַר אונדז ווינטער איז נישט קיין פֿרילינג, דיין זון
ס׳האָט די זון ניט אונדז געמיינט